

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások kül-
dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva egész évre 4 frt, fél-
évre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám 8 kr.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA,
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a
kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 50 kr.

Szüretkor.

Nem akartunk előbb e tárgyban semmi-
féle nézetet nyilvánítani, nehogy azzal vá-
doltassunk, hogy az előjárósági intézke-
dések kritikáljuk, vagy épen gyámolni
akarnók.

Elvünk is máskülönben, hogy a ható-
sági intézkedések fölött — melyek már
meghozattak, illetőleg hatályba léptek —
semmi oly megjegyzést ne tegyünk, mely
alkalmas volna az elégedetlenség szítására,
avagy épen azok ignorálására.

Most tehát, midőn a tanács határozata
a tárgyi alap megszűnése folytán hatályát
vesztette, a szüretelések befejeződtek, a
szüret idejének megállapítására vonatkozó
határozatra nézve mondunk el egyet-mást,
melyek a lakosság érdekeit szorosán érintik.

Tudva levő dolog, hogy a szüret ide-
jének meghatározására semmi féle szabály-
rendeletünk nincs; úgy tudjuk, hogy va-
lami általános megyei szabályrendelet ak-
ként intézkedik, hogy az előjáróság a kö-
rülményekhez képest hozza meg határo-
zatát a szüret idejének megállapítására.

A tanácsnak — mielőtt határozná —
ki kell puhatolni a termés viszonyokat, a
szőlőérés processusát és pedig akként,
hogy előre megszabhassa az általános beé-
rés időpontját.

Nehéz dolog. De úgy kell történni.

Nehéz dolog, mert bele kell nyúlni a
magán vagyon miként való kezelésébe, ér-
tékesítésébe; — örködni kell a fölött, hogy
a bortermelvény piac képes nívón álljon s
hogy határozatának érvény is szereztessék.

Hogyan győződik meg a tanács a ter-
més viszonyokról?

Kiküldi egy tagját, hogy beszélje meg
egyes termelőkkel, valjon mely idő pont
volna legalkalmasabb a szüret megkezdé-
seinek engedélyezésére.

Valahány termelő, annyi vélemény s
mindannyi eltérő. Az az egy előjárósági
tag aztán meghányja-veti magában a dol-
got s referál a tanácsnak, akaratlanul is a
saját álláspontja előtérbe helyezése — ugy-
szólván — kényszerűsége, nyomása — alatt,
annak a tanácsnak, melyben alig van jelen
egy nagyobb szakértő termelő.

Figyelmen kívül hagyatik, hogy a vá-
rost körül övező szőlőhegyeken nem egy-
forma időben történik a beérés. Bizonyosság
erre az is, hogy az idén is hegyenként
eltérők voltak a vélemények.

Vegyük hozzá most azt, hogy az új
sistema szerint ültetett és kezelt szőlőkben
más időpontra esik a beérés, mint a régi
sűrűn beültetett karózatlan szőlőkben.

Már most, hogy viselje az új szőlő-
tulajdonos ama káros következményeket,
melyek akár az által érik, hogy körös-körül
felszabadul a terület, akár az által, hogy

szőlője beért, de szüretelmie nem szabad,
mert a meghatározott időt be kell várnia,
ha fele termése elrohad, el vesz is.

Már pedig az idén úgy áltunk, hogy
a nagy szárazságra hirtelen jött esőzések
mialt a szőlőrohadás rohamosan jött, terjedt.

Igaz, hogy a tanács felhatalmazta a
község biráját egyeseknek indokolt kérel-
mére a rohadt szőlő leszedését, amde hogy
hagyja ott a tulajdonos az egészségeset, ha
az már beért?

Innét van aztán az, hogy a tanács
határozata illuzioris, — azt be nem tartják,
nem tartották be az idén sem s megindult
a szüret egy héttel előbb, mint annak ideje
meghatározatott.

Hogy ebből aztán nem származott
senkinek semmi baja, azért csak köszönet-
tel tartozunk a hatóságnak, mert belátta a
határozat tarthatatlanságát. Amde ez által
a tanács tekintélye csorbult, amit pedig
tűrni, engedni nem szabad, mert ez által
e tekintetbeni jogköre végkép elenyészik,
kivált oly módon, ha a tanács tagjai sem
respektálják saját határozataikat.

Pedig az egyöntetű eljárás szempont-
jából védenünk kell a tanács e tekintetbeni
jogkörét, intézkedési jogát. Érdeklünkben
van az a fogyasztási adó szabályos keze-
lésére nézve s még más okokból is.

Másrészről védenünk kell a közönség

TÁRCZA.

Áts Pistáné.

Irta: Máthé Jenő.

Mikor tavasszal még csak itt-ott fakad a
lomb s néha harmad napig sem süt ki a nap,
hanem sűrű hideg eső permetez a bűgő bőj i
szélben; a bambót kipattantotta valami napsugár,
de fölflesni még nem mer; a korán kikelt czifra-
hátú katona bogár még lent bujkál a garádok tö-
vében, a haraszt alatt; milliói a levegőég szár-
nyas férgének még mind alusznak rejteikben
— s ime: a fecské már megjött. Éhes és dalol;
fázik és szeretkezik.

Mikor még Kisasszony-nap táján útnak in-
dul, akkor még teljében ragyog a szeptemberi
meleg sugár; még sűrű a fa lombja; kertben,
mezőn akkor indul a másodvirágzás — és a
fecské mégis elmegy.

Ki mondja a fecskének tavasszal, hogy
jöjj!?

Ki mondja ősszel, hogy eredj!?

Ki okosítja fel, hogy ne félj, ez a szél, az a
ködös eső, az a hideg — utolsó ereje már a
télnek!?

Kitől tudja meg, hogy emez a verőfény, az
a virág növesztő sugár, az a lipelondító meleg:
tettetett mosolya csak a nyárnak!?

Az mondja meg, az a láthatatlan besűgő:
az ösztön.

Költöző madárnak, szerelmes asszonynak
fizetetlen hív szolgálja, messzelátó, messzeérző ere-
je: az ösztön.

Ugy, hogy mikor kerülő szóval, kiméletes
jóakarattal odasúgják neki, hogy te — Matild —
nem félsz? — vigyázz az uradra hallod, nem
mondom épen, hogy már hiba van, hanem még-
is jó lenne a doktoréktól elszoktatnod, — már
eleven idegszálat ütött meg az a szó lelkében
s a megütött ideg hangja pedig nem volt új.
Szólt az már máskor is, szólt magától, titkon.
Hanem attól mégis elsápadt, hogy nini — már
más is tudja.

De tudott parancsolni a síró húrnak, tudott
parancsolni az ijedségnek és tudott nevetni is.

— Eredj, ugyan Róza, hogy gondolsz ilyen
bolondot? — Felelt tettetett nyugodtsággal néj-
nek. — Elvégre is az uram patikáros, csak nem
vethetek pányvát a nyakába. Aztán, te, ameny-
nyit az én uram ott, annyit a doktor itt s mit
mondanál te annak, aki — teszem — neked azt
mondaná, hogy én értem jár ide.

— Jó, jó édes szívem, hiszen elvégre is a
te dolgoz, csak azután vigyázz, hogy előbb-
utóbb a miénk is ne legyen. . . .

— Ne félj, akárhogy is lesz, soha sem
lesz a ti dolgotok.

Az a megütött hír pedig odabelül sirt, jaj-
gatott, bűgött.

Róza kint a kapuba a doktorék eselédjük-
kel találkozott.

— Kit keresel?

— A nagyságának hozok üzenetet.

— Mit akarsz?

— A doktor úr tiszteli, hogy a tekintetes úr
ott marad vacsorán.

— Te, hiszen a doktor úr kint van a
pusztán!

— Semmi, vacsorára itthon lesz.

S a nyitott ajtajú patikából kihallatszott a
patikáros-segéd elfojtott nevetése.

II.

Mint a pogány az ő bálvány képét, úgy
imádta az urat és úgy félt tőle. Mikor kétsége
bebizonyosodott már régen, mikor száz bizonyág
volt rá, hogy te, az az ember nem a tied többé:
akkor is úgy imádta, akkor is úgy félt tőle.

Volt eset, hogy sirva találta az ura, mikor
megjött és odaült az ágya szélére. Lágyan zengő,
szeliden bűgő hangja volt a hatalmas athléta ter-
metű embernek, ha akarta s ilyenkor olvadóko-
nyan kérdezte tőle:

— Hát téged mi lelt, édes kicsikém? Min-
den csepp vériben ott bizsergett a vád, hogy már
kimondja: az a bajom, hogy csak megosztott jus-
som vagy te nekem már, — hogy az a festett
haju doktor né megvett, — hogy nevető vagy szánó
szemmel néz rám, aki lát, mert mind tudja gyalá-
zatomat, hisz nem is titkoljátok, — talán a dok-
tor is tudja — a nyomorult. . . .

De csak azt mondta reszketve:

— Nézd, ez a bolond Margit megrikatott.

Ha pedig akkor Áts Pista azt a könyvet ke-
zébe vette volna, láthatta volna, hogy de bizony ki
sem volt az nyitva, hiszen azon mód össze van-
nak tapadva a levelei, ahogy a könyvkötő össze-
sütölte. De nem vette a kezébe, hanem megcsó-
kolta feleségét és azt mondta:

— Csacsi maga édes, még most is.

Azzal átment a másik szobába. Az asszony
pedig a vánkosa csücskét tömte szájába, hogy át
ne halljon a zokogása. Úgy aludt el hajnal tájban
valamikor.

érdekeit is ne egy oldalú intézkedések káros következményeitől.

Mind a kettőnek érdeke kielégítést nyer, ha az előjáróság körültekintőbben jár el s meggyőződést szerez magának az állapotokról.

Ily alkalmakkor szőlőhegyenként kell a termelők érdekeit, kívánságait figyelembe venni, azok meghallgatásával a szüretelési időt megállapítani.

Nagy súly helyezendő a szakértő nagyobb termelők véleményére, kik szívesen vesznek maguknak fáradságot a hatóság támogatására, annyival is inkább, mert nekik is érdekükben van a vidék jó hírnevének fentartása, az értékesítés előmozdítása.

Rendelje el a közgyűlés egy oly szabályrendelet kidolgozását, mely felöleli mind ama teendőket, melyek e tekintetben a hatósági eljárást irányítják, az intézkedési és határozati formákat megszabják s míg egyrésztől Péternek jogait, előnyeit védik, másrésztől Pálnak túlkapásra, kihágásra való hajlamait korlátozzák.

A midőn ezt kérjük, a közönségnek is, a hatóságnak is érdekében vélünk közreműködni.

Nehéz kereszt.

(Reminiscentia)

Nehéz küzdelem az élet, amelyet könnyű vérrel csak a léhák élnek át. Mindenkinek jut osztályrészül bú és szomorúság, legtöbb az olyanak, kinek erős szíve van a fájdalom némán való eltűrésére; legtöbb jut annak, ki mélyen igazán érző szívet szeret, aki nem önös érdeknek tekinti élete célját, aki szívének rajongó szeretetét megosztja mindazokkal, kiket a sors hozzá fűz.

A néma fájdalom elviselése legkínzóbb, bent van a szív lelegeztetett zugában: őrzni a szeretet, őrzni a kegyelet, amelyhez hozzá férfi isten kísértés, amelyet valójában ismerni lehetetlen.

Hány van, ki bolyong e zajos világban s úgy tűnik fel embertársai előtt, mint ki a jólétnek, a boldogságnak legdúsabb mértékbeni osztályosa, kinek örömteli arcáról a megelégedés öröme sugárzik, — azonban szíve rejtekében ott van a néma fájdalom, melyet kegyelettel őrzik.

Nem tárja fel szíve keservét a kufár világ

III.

Néha megtörtént, hogy mikor esze ágában sem volt, az a nagy szép szobor, de kinek minden porcikája tele van erővel, vágygyal, indulattal, ime meghajtja vastérdeit az ő kis semmi volta előtt; majd fölveszi izmos felkarjára, úgy öleli a másikkal s ilyenkor átesőkolja szívének dobogó tüzeit az ő vértelen arcozójára, át a szívébe, minden idegére.

Mikor azután az ölébe hajtja a fejét és ott hallgat soká, mintha aludnék, akkor eszébe jut, most kellene megmondani neki:

— Látod Pista, édes uram, nem lehetnének mink mindig így.

De nem meri mondani, mert hátha azt felelné rá:

— Miért kérdezed ezt?

És hogyan nézne! . . . Gyilkolni, ölni tudna ilyenkor a szemével, azért hát csak azt mondja:

— Te, te, édes uram te . . .

Pedig ott settenkedik már a lelke körül a besúgó, az elűzhetetlen kém: az ösztön. Azt sem várja, hogy elszáljon a rövidke mámor füstje, már árulkodik:

— Ne hidd, hogy visszakaptad. Dehogy! Hanem valami muló harag van közöttük s mig az elmulik, addig kellesz te neki csak.

Hogy miért is nem meri ezt megszűni az urának, más szavakkal, de azért ezt — most!

De nem meri, hiába! . . . nem meri.

Ellenben, hogy sarokra áll a bátorsága mindjárt, ha védenie kell azt a féltett, azt a félelmetes bálványképet, még az édes anyjával szemben is.

(Vége köv.)

előtt, nehogy szent érzelme, kegyelettel őrzött fájdalma kigunyoltassék.

Nem mondja el senkinek fájdalmát, nem szól arról senkinek mint érez, mint szenved, hanem ha magányában kisírta magát, hanem ha fohászeit égne bocsájtá letörli könyeit s meg tovább rendeltetése útján — hordja keresztjét.

Nagy fájdalom az anyáé, melyet egyetlen gyermeke elhunytá miatt érez, a hitvesé és a szeretett kedvesé — nehéz keresztet ezek; de legnagyobb és legnehezebb a honfi bánata, ki hazája sorsán busong, ki nemzete boldogságáért hord keresztet szíve rejtekében.

Október hatodika! te mindig ott leszel az igaz magyar hazafi szívében, téged, mint soha el nem múltó keresztet némán hordunk, némán türeink keblünkben — a hazaszeretet nagy tápot nyer belőled.

Apa fiának ad át mind addig, míg magyar szív dobog, míg hazát szeretni tudó s azért lángoló honfi él a bérezes Kárpátokon és a négy folyam mentén.

Emlékezünk rád — soha sem felejtünk!

Szólészeti ügyünk.

Megyénk főispánja egy füzetke melléklése mellett megkeresést intézett hozzánk, hogy a szőlőtermelvény értékesítése tárgyában, a füzetben, (mely a földművelésügyi miniszter íve által adatott ki) felsorolt előnyöket a közönség figyelmébe ajánljuk.

Azt hisszük, nem lesz érdektelen olvasóink előtt az egész műnek közlése, melyet 3—4 számban fogunk közzé tenni.

A pinczeszövetkezetéről.

Szélteben-hosszában úgy szokás a mi szép hazánkat emlegetni, mint a tejjel-mézszel folyó Kánaán gazdag, boldog földjét. És ha végigmegyünk az ország változatos vidékein, be kell ismernünk, hogy sok igazság van ebben a nagy dicséretben. Buzánk aczelos, rétjeinkben gazdag rendeket ad az illatos, kövér fü, mindenütt édesre zsendül a gyümölcs, boraink tüzesek és zamatosak, a vizekben halak, erdőn, mezőkön vadak tenyésznek, férfaink erősek és munkások, asszonyaink szépek és szorgalmasak; egy szóval mindenük meg van, a mi csak egy ország gazdagságához, a nép jólétéhez szükséges.

És mégis azt látjuk, hogy népünk és kivált a gazdaember nem él olyan jólétben, a minőben élnie lehetne, mert nem áknázza ki azokat a kincseket, a melyek földjeikben rejlenek s nem veszi igénybe azokat az előnyöket, a melyek termésüinek feldolgozásánál és értékesítésénél kínálkoznak.

Ebben a kis füzetben bortermelésünk bajait őszintén feltárva, azt akarjuk érthető szavakkal előadni, hogyan lehetne e sok megpróbáltatáson keresztül ment foglalkozást virágzásra emelni. Mindvégig különösen szem előtt fogjuk majd tartani a kistermelőknek szükségleteit és tehetségeiket, mert hiszen a jó tanácsra, a vezetésre és a segítségére az 1—2 holdas vagy a még ennél is kisebb szőlőgazdák, tapasztalatlan, szegény emberek vannak legjobban rászorulva.

Ha a régi, jó módú bortermelő vidékeken járunk, mindenütt csak a filloxera pusztításairól és a külföldről hozzánk származott szőlőbetegségről hallunk siralmas panaszokat. Csendes szomorúkodással regélnék az öregebb szőlőgazdák arról a jó világról, a mikor a filloxera előtti időkben hegyen-völgyön hangos szüreteken örvendeztek a szőlőgazdák a bőséges és jó terméseknek. Az ilyen bánatos visszaemlékezéseknek aztán rendszeren az a vége, hogy a filloxera meg a szőlőbetegségek az okai mindennek. Az ujonnan telepített, rónasági szőlők gazdái is csak a szőlőbetegségre panaszkodnak. Pedig hej! de sok más egyéb baja van a magyar bortermelésnek.

Mert lám! a filloxera-veszedelmet sok vidék már valahogyan kiheverte, sok helyen meg éppen most buzgólkodnak azon, hogy újra telepítsék az elpusztult szőlőket; azután meg a homoki szőlők is egyre szaporodnak. Az amerikai szőlők s az olytványok, meg a szénkénnel való gyéritő eljárás már diadalmaskodnak a szörnyű kis ellenében. A különböző permetezések, meg a műtrágyák s a gondos művelésmódok pedig egyre jobban védelmezik fáradságunk gyümölcseit más szőlőbetegségek ellen is. Mindezek tehát csak olyan bajok ma már, a melyek ellen szakértelemmel és költséggel lehet védekezni. Hogy azonban

a költség kikerüljön, a termelést jövedelmezőbbé kell tenni.

Csak hogy nálunk éppen a jövedelmezőség dolga áll mostanában nagyon rosszul. Vegyük csak sorra ennek egyes okait.

Első sorban is itt van mindjárt a hazánkban nem ritka jégverés, a mely az utolsó években sok jó borunkat leszüreteltte országszerite. Ha a szorgalmas szőlőgazda 3—4 éven át összetakar-gatott valamit, az ötödik-hatodik esztendő jégverése megint csak elnyeli az iparkodás drága gyümölcseit. E baj ellen nincs más védelem, mert ez is ujköltség. (Folyt. köv.)

A közönség köréből.*

Tekintetes Szerkesztő Úr!

Engedje meg, hogy b. lapja 41-ik számában az iparos műkedvelő ifjuság műkedvelői előadásaira tett megjegyzésekre válaszolhassunk.

Nabukodonozor úr — a mi műbírálnok — némi túlzásba esett. A színházi bírálatban azt mondja, hogy „felöltő volt a rendezőség hiánya.” Pedig nekünk volt rendezőnk — csak hogy tiszteletdíjat kapott fáradozásaiért. — Bizony sajnos, hogy nincs oly egyén, ki bennünket vezetne, aki buzditana hazafias törekvéseinkben. Hogy magunktól indulunk ki és fejezzük be fáradságos munkánkat, ezért megrovást nem érdemlünk. Örömmel fogadná az ifjuság, ha ezek helyett t. Nabukodonozor úr ajánlana egy előkelő egyént az élünkre, aki fáradhatatlanul lobogtatná elől a zászlót, melyre az lenne írva: „Előre ifjuság!” — De mi ily egyént nem lelünk, mert mindenki beleun az ifjuság és a közjó iránti fáradozásba. Ezért választottunk más utat, mert bele untunk mi is a díjtalanul fáradozó rendező után való járkálásba.

Most áttérünk azon megjegyzéseire, melylyel az ifjuság eljárását érinti és pedig oly módon, mintha a jövedelmek kezelése körül szabálytalanságok történtek volna.

Lehet, hogy t. Nabukodonozor úr felfogása szerint úgy van, — de szerintünk ilyesmi ki van zárva.

Az ifjuságnak az volt a célja, hogy lerója kegyeletét a haza legnagyobb fia Kossuth Lajos iránt és ezért határozta el néhány előadás tartását, emlék-szobra javára, nem pedig azért, mintha talán mi a jövedelemből más célra is használnánk föl valamit.

Nyugodt lehet t. Nabukodonozor úr, voltak mi felettünk oly megbízható egyének, akik a jövedelem tiszta kezelése tekintetében helyt állanak bármikor, hát még mikor ily hazafias cél van kitűzve. Legyen nyugodt, majd máskor önt fogjuk megbizni ügyünk vezetésével . . .

Azt a figyelemzetését is nagyon köszönjük, hogy azt írja: „ne tartson az ifjuság az előadás után táncmulatságot.” Ön — úgy gondoljuk — ott volt az előadáson és láthatta, hogy a közönség túlnyomó része iparos fiataliságból állott, ezek pedig azért voltak oly nagy számmal, hogy az előadást is megnézhessek és egy kissé tánczolahassanak is. Mi tudtuk, hogy csakis így sikerülhet előadásunk és azért rendeztük azt, nem a magunk javára.

Még ha ezek után is kételkedik a kiadásban, szívesen szolgálunk minden legkisebbről felvilágosítást és meggyőzzük önt abban, hogy a mi célunk hazafias cél volt és ha többet nem juttathattunk reá, az nem a mi hibánk, hanem azoké, akik minket nem támogattak.

Színházi kritikáját köszönjük, de a számad-sunkhoz fűzött megjegyzéseit visszautasítjuk.

Az abonyi műkedvelő iparos ifjuság.

* Helyt adunk e közleménynek, a mennyiben némileg az ügy közérdeket is érint s a személyeskedést kerülni igyekezik. De ezzel az ügyet befejezettnek is kell tekinteni.

Szerk.

MI UJSÁG?

— **Bemutakozás.** Hirling János, az abonyi plebánia új adminisztrátora f. hó 8-ikán, vasárnap tartotta bemutatkozó egyházi beszédét szép számban megjelent hívek előtt. Szónoklatából itélve, agilis és nagy reményekre jogosító egyént ismertünk fel benne.

— **Egybekelés.** Keőkeszi Laczkó Kálmán ma délután 1/2 4 órakor tartja egybekelési ünnepélyét Vajda Mariska kisasszonnyal.

— **Közgyűlés.** Abony község képviselő-testülete f. hó 19-én fogja évi rendes őszi közgyűlését megtartani, melynek tárgyai lesznek: Az 1900. évi költségvetés tárgyalása (ezzel kapcsolatban az iskolaszolga és a mezőőrök kérvényei fizetés emelés iránt. A bitskei utak a községi közutak közé való felvétele. A muszály-erdő melletti ut áthelyezése.) — Abony község előljáróságának javaslata a község 1900. évi köz költség előirányzatára vonatkozólag. **R e n d e s b e v é t e l e k.** Pénztármaradvány 232 frt 82 kr. Községi pótdadók hátraléka 3000 frt. Állami vagy egyéb javadalmazás 300 frt. Ingók, értékpapírok és tőkepenzkek jövedelmei 440 frt 50 kr. Ingók és ingatlanok jövedelmei 3648 frt 69 kr. Különféle rendes bevételek 694 frt 71 kr. Előre nem látható vegyes jövedelmek 100 frt. Átmeneti, átfutó vegyes bevételek 2000 frt. Községi közmunka váltság díja 2163 frt. Mezőőrök díja 365 frt 60 kr. Kéményseprő díja 1351 frt 80 kr. Összes bevételek 14297 frt 12 kr. — **R e n d e s k i a d á s o k.** Személyi kiadások 12434 frt 40 kr. Adók, illetékek és köztartozások 1859 frt 60 kr. Gazdasági kiadások 5295 frt. Egyházi és iskolai közös kiadások 3460 frt 27 kr. Egészségügyi kiadások 50 frt. Különféle rendes kiadások 2619 forint. Rendkívüli kiadások. Előre nem látható vegyes kiadások 1480 frt 7 kr. Átmeneti, átfutó vegyes kiadások 2000 frt. Községi közmunka váltság díja 2163 frt. Mezőőrök díja 365 frt 60 kr. Kéményseprő díja 1351 frt 80 kr. Községi utak kitűzésének költségeire 2633 frt 20 kr. Összes kiadások 35711 frt 94 kr. **M é r l e g.** — Kiadások összege 35711 frt 94 kr. Bevételek összege . . . . . 14297 frt 12 kr.

Fedezetlen hiány . . . . . 21414 frt 82 kr. Az 1899. évi állami egyenes adók összege 56354 frt 81 kr. — Valamennyi adónemre 38 % -kal 21414 frt 82 kr. pótdadó. — **M e z ő ő r ö k d i j a.** Két gyalog mezőőr évi fizetése, fejenként 180—180 frt, vagyis együtt 360 frt. Apróbb kiadásokra 5 frt 60 kr. A szükséglet tehát 365 frt 60 kr. — Az egy évi földadó 38860 frt 87 kr., de ebből leszámítatik a belsőségekre és azon külső birtokokra eső földadó, ahol a tulajdonosok külön mezőirt tartanak, nevezetesen: a magyar kir. államvasutak, gróf Keglevich Gáborné, báró Harkányi Frigyes, Háy Mihály, Lavatka Béla, özv. Márton Ferenczné, Neppel Ferencz, Sivó János, Sivó Jenő, gróf Szapáry Frigyes, Szende József, báró Ubély Vilmosné, Milch Dávid és Vida István birtokai után eső 14956 frt 38 kr. földadó; marad kivétési alapul 23904 frt 49 kr. földadó, mire 1:52942 % (egy egész és ötvenkettő ezer kilencszáz negyvenkettő századrész perzent) szerint számítva 365 frt 60 kr. pótdadó esik. Tehát ez képezi a mezőőrök díjának fedezetét. — Abony község költségterve a községi közmunka felhasználásáról az 1900. évre. **B e v é t e l.** Váltság-díj 1584 igás napszám után 1 frtjával 1584 frt. Váltság-díj 2316 kézi napszám után 25 krjával 579 frt. Összes bevétel 2163 frt. **K i a d á s.** A község belső területén levő, valamint a külső részeken fekvő s a község által fenntartandó összes utak javítására, jó karban tartására 500 frt. Községi hidak fenntartására 200 frt. Havazáskor a hó eltakarítására, esőzésekor az összegyűlemlő vizek elvezetésére 100 frt. A község belső területén gyalogutak készítésére s ide a fedanyag beszerzésére 1200 frt. Mérnöki munkadíjra 163 frt. Összes kiadás 2163 frt.

Az egész költségvetésben a legérdekesebb ama sajnós körülmény, hogy a pótdadó 5 % -kal emelkedett. Ezt ugyan indokoltá teszi a közdőlő utak kitűzésére kiadott költség, — de nem indokolja sok más egyébektől a községi díjnyok fizetése címén fölöttégg összeg emelése és pedig oly módon, hogy a többek között egy díjnyok fizetése meghaladná egy 15—20—30 évi szolgálat terhe alatt máig is köteleességének mindenben megfelelő irnok fizetését. Ily irányú javaslat ellen — melyet gyöngéden szólva merésznék tartunk — tisztelettel protestálunk. Nem abból a szempontból, mintha ellene volnánk oly irányú intézkedésnek, melylyel a szorgalmas hivatalnokok megélhetési módja biztosítottatik, ilyet soha sem tennénk, hanem abból a szempontból, hogy egy család és felelősség nélküli hivatalnok fizetése egy családos és felelősséggel járó teendővel, állami, községi és társadalmi adókkal megrakott-tisztviselő fizetését meg nem haladhatja. Egyébként is nem annyira a dotációk emelése, mint inkább nagyobb felügyelet felel meg ép úgy a hivatalnokok, mint az adminisztráció és a község érdekeinek.

— **Bezárt iskolák.** Iskoláink az uralgó tifus és vörheny betegség miatt már egy hónap óta zárva vannak s a betegedések nagy

aránya miatt a tanítás aligha nem jövő hó elejéig szünetelni fog. Ez állapot nagy mértékben visszaveti az évvégi eredményt főleg a kath. iskoláknál, hol az iskolák bezárása a beiratkozás folyamatát is megakasztotta.

— **Szüret.** Vigan folyik a szüret az abonyi szőlőkben s a gazdák — tekintve az időjárás ez évi rendellenességét — ha minőség tekintetében nem annyira, de a mennyiség dolgában a természettel meg lehetnek elégedve. Sok helyen várakozáson felül ütött be az eredmény. Ideje is, hogy ne mindig busuljon, hanem vigadjon is már egyszer a magyar!

— **Honvédség ellenőrzési szemléje.** A honvéd ellenőrzési szemlék Abony város házában október 16., 17., 18., 19. és 20-án tartanak a következő sorrendben: Október 16-ikán az összes abonyi illetőségűek és az itt tartózkodó idegenek. Okt. 17-én Rékas és Györgye. Október 18-án Tápió-Szele és Jászkarajenő. Okt. 19-én Ujszász és Kocsér. Okt. 20-án Tőszeg és Törtel községi illetőségűek. A szemle mindig reggel 9 órakor kezdődik. — Szemle kötelesek lesznek az 1887. évtől 1898. évig közvetlen a honvédséghez besorozott gyalog- és huszár, valamint a cs. és kir. közös hadsereg tartalék és póttartalékból a m. kir. honvédséghez 1897. és 1898. évi december 31-ével áthelyezett 1887. és 1888. évben sorozott legénységek, továbbá azon tartalékos és póttartalékosok, kik ez év folyamán szolgálattételre vagy egyéb gyakorlatra behiva nem voltak. — Utó-szemle folyó év november 24-én reggel 9 órakor Jászberényben fog megtartatni.

— **Fegyelmi vizsgálat a szolnoki áll. főgymnáziumban.** Évek óta suttogtak már a szolnokiak arról, sőt a helyi lapok nyilvánosan is tárgyalták, hogy a szolnoki főgymnáziumban valami nagy rendtelenség van. Úgy látszik, hogy nem egészen alaptalan volt a gymnáziumról elterjedt rossz hír, mert a közközt. miniszter. rendelete folytán öt napon át tartott fegyelmi vizsgálatot eszközölt ott most dr. Franciscs Norbert főigazgató elnöke alatt a dr. Cherven Flóris cz. főigazgató, Barna M. jászberényi igazgató és Frankt István közökt. miniszteri fogalmazóból álló bizottság. A vizsgálat eredménye ma még titok, de hogy meglepetéseket hoz, azt bizonyosnak tartják az érdekeltek.

— **Tűzeset.** Özv. Márton Ádámné kertjében egy kazal kukoricza szár, a hagyományos szabad helyen lévő kattanából kipattant szikrától meggyulladt, mely azonban rögtön széthányatott s egy darab kerítésen kívül egyéb kár nem esett. Az illető felelősségre lenne vonandó a könnyelmű tüzelgetés miatt, mert az még sem járja, hogy a város kellő közepén felhalmozott gyúlékony anyag tövében szabad tűzhely álljon.

— **Rabló támadás.** Gyurkó Mihály tiszta-földvári illetőségű zöld paprika árulót f. hó 12-én éjjel 12 óra után, amint ment a czeplédi heti vásárra, három ismeretlen rabló kocsját megtámadta az országuton és a nála lévő 28 frt 37 krt, kenyerét, köljét, dohányát és pipáját elrabolta. A tetteseket a csendőrség keresi.

— **Államfoglalynő.** A szegedi államfogházba berukkolt az első női államfoglaló, de nem párbajvétség miatt, hanem az ujság írás körül követett el valami kihágást. Kilencz napot tölt ott extra kosztos, hivatalos czime: „államfoglalynő.“ — Így szölkítják őt azok, akik körülötte szorgoskodnak.

— **A krokodil türelme.** Szolnokon néhány nap óta egy plastikon látható egy élő 150 éves krokodillal. Ez a krokodil a múlt napokban nagy riadalmat okozott a látogatók között. Egyik-másik parasztleány ugyanis szurkálni, ütögetni kezdte a Nilus vidékéről a Tisza partjára került állatot, amely türt mindaddig, míg a farkát nem kezdték, csavargatni. Ezért nagyon megharagudott s bántalmazói közé vetette magát iszonyú rémületére a látogató közönségnek. Szerencsére, hogy a plastikon személyzete ideje korán megfékezte a türelmét veszített állatot.

— **Uj szín.** Egyik vidéki bíróság körözüvénye szerint a körözött egyén „rövid kabátot és hason színű nadrágot visel.“ — Ugyan milyen lehet az a rövid szín?

— **Az osztálysorsjáték** a banküzletről régóta meggyökerezett egész sor elfogultságot szüntetett meg. Hiszen a nagy közönségnek igazában csak most volt rá alkalma, hogy az üzletnek ezzel a nemével is megismerkedjen és meggyőződjön róla, hogy a bankár is, akit az osztálysorsjáték különben föléjárúsítónak nevez, a legszigorubb lelkiismeretességgel viszi az üzleteit. Az ismertessé lett nagy föléjárúsító közt Lukács Vilmos (V., Földő-utca 10.) csakhamar a legnépszerűbb lett. Abszolút megbízhatósága és üzleti előzékenysége a régi jeles sorsolási szakembert a közönséggel is megkedveltették, úgy hogy az ő föléjárúsító üzletéből való osztálysorsjegyeknek bizonyos nimbusus van. Lukács Vilmos-féle osztálysorsjegyeket keresnek azok, akik az osztálysorsjegyeknek nyerő valószínűségét fokozni akarják. Most is nagy lesz a kelen-dőségük, hogy piacra kerülnek az V. osztálysorsjáték első osztályának sorsjegyei. Az új sorsjáték nagyérdékű jétké-terve ezáltal is ötvenezer nyeresémet biztosít a sorsjegyek tulajdonosainak s e nyeresémenyek között egész sor olyan van, a mely a szó szoros értelmében vagyonos emberré teszi a megnyerőjét.

— **A vevő.** Új téglagyárat alapítottak N. városban. A részvényesek reményei azonban sehogysan akartak teljesülni és az igazgatók elborult arccal ültek az irodában, lesve a rendeléseket; de nem érkezett egy sem. Isten tudja, mi lelta az építkezőket, így töprengének magukban. Egyszer csak beront az inas.

— Vevő jön!

— Hurrah, kiáltják az igazgatók és feltárják az ajtó két szárnyát.

Belép a vevő. Idegesen és akadozva imigyszól:

— Té-teglát ké-kérnek.

— Oh tessék helyet foglalni . . . Hány ezret tetszik parancsolni? . . . Van elég készletünk! . . . Hány kocsi-val parancsol? . . .

— Ké-kérem, ne-nekem csak egy ke-kell.

— Egy kocsi-val?

— Ne-ne-nem! E-e-egy szá-szá-száll té-téglá-lá-ra van szü-szü-szükegem . . . A fe-fe-fele-sége-me-me-met gö-gö-göres bá-bá-bántja és azt ta-ta-ná-cso-cso-csolták, hogy a-a-al-alkal-ma-ma-mazzunk me-e-e-e-legite-te-tett t-t-téglát.

(„Mátyás Diák.“)

— **Helyreigazítás.** Az utolsó oldalon levő „Szerkesztői üzenet“ 5-ik bekezdés 9-ik sorban levő „hon“ helyett „tan“ olvasandó.

Piaczi árok.

(PICK CZÉG JEGYZÉSE. — OKTÓBER 14-ÉN.)

Búza	mm. 7.80—7.90,	vékája 1.75—1.80.
Árpa	„ 5.50—5.60,	„ 1.10—
Rozs	„ 5.80—	„ 1.25—
Zab	„ 4.80—5.00,	„ 0.75—
Kukoricza ó, mm.	—5.20,	„ 1.30—
„ csöves, „	—2.50.	
Bor	12.—13.—.	

Szerkesztői üzenet.

K. Helyben. Leveledet ide iktatom:

„K. Barátom! Mint szerkesztőnek, mindenről tájékozódva kell lenned, vagy legalább is önálló véleménnyel bírnod: mit tartasz a spiritizmusról? . . .“

El értem a gyöngéd czélezást arra, hogy aki nem tud arabusúl, ne beszéljen arabusúl. Vagyis, hogy ha nem vagyok mindenről tájékozódva, hát ne fogjak ujság írásba.

Véletlenül azonban tudok egy kieslt arabusúl s azon a nyelven mondom neked azt, hogy: Nabucodonozor! (Magyarul: ne bolondozzon úr!) Mert hogy épen azt a kérdést teszed föl nekem annak mértéke gyanánt, hogy mit tudok, — a min annyi sok világhírű okos ember rágódik — jobb ügyhöz méltó — eget verő buzgalommal, fanatiz-mussal, — abból azt gondolom, hogy egy kissé sarokba óhajtasz szoritani.

Jól teszed! Nincs kellemetlenebb helyzet annál, mintha azt hiszik el az emberről, hogy mindenhez sejdít. Sokkal kellemesebb az oly halandó állapota, akit ostobának tartanak, ha való-jában nem az.

Nem tartom lehetetlennek, hogy vannak egyének, kikkel némi intelligencia vele születik, amit ugyan a spiritisták jó szellem vezetésének — tehát nem az emberi anyag tulajdonságának — tartanak. Szerintük egyéni karakter nem létezik, mert az ember minden cselekményét — a szerint, a mint jót vagy rosszat cselekszenek — a jó vagy rossz szellem befolyásának s e kettőnek egymással való küzdelméből eredő győzelmeinek tartanak, valamint annak, hogy milyen erős az egyén lelkülete a rossz szellem befolyásolását leküzdeni.

Tehát egy telivér spirítiszta szerint téged is egy kevésbé jó szellem intrignál akkor, midőn az én képességem zsalukáter leveleit feszegeted.

Könnyen kitérhettem volna a kérdés elől, mert álnévvel ellátott levelekre való válaszadásra semmi féle illemszabály nem kényszerít senkit.

De hogy ki nem tértem, az onnét van, mert jelzem az intenciót s ismerlek szép maszk!

Hanem áttérek a dologra.

A spiritismust nem ismerem, — s ezt szégyenlem is bevallani, — mert ez a spiritisták szerint olyan tudomány, a mihez roppant tanulmány kell, nekem pedig ehhez időm nincs, mert kilenced magamnak kell kenyeret keresni, meg a takarékpénztárnak kamatot, (a tőkét nem is számítva, mint hogy azt fölvettem s csak vissza kell fizetnem). Én szerintem pedig a spiritismus olyan „hon,” mely nem tudásom, hanem csak a nagy és nyughatatlan elméknek gymnastikai produkcióin, legnagyobb részben pedig hiszékenységen alapszik s nyargal keresztül kasul az emberek elméjén olyan vékony vessző paripákon, mint a szörnyű titokzatos Brunóci események.

Egy nagyobb szabású spiritista tanul legalább is annyit, a mennyi tudomány a magyar akademiába tagságra jogosít; mikor aztán a végére ér, oda jut, a hová Crvekes, leszamarazza önmön magát.

Már pedig ilyen önismeretre — szerénységem daczára — nem vágyódom, megkapja ezt az olyan ember anélkül is lépten-nyomon, ki közügyekkel bibelődik, kivált ha felebarátainak tanácsot osztogatni is köteles.

Én ugyan ezt a czímet más formájában már meg is kaptam a — feleségemtől; egyik spiritista barátom azzal lepett meg, hogy az én hátam mögött egy fekete szellem van állandóan szolgálat tételre be . . . . . Szörnyen elbűsultam magam s midőn egy óra múlva a szülőbe hajtottam kifelé, az ostorral néhányszor hátra csaptam, (spiritista barátom utasítása szerint azt el kellett magamtól távolítani) a miért aztán a feleségem jól össze bolondozott, hogy a lovat

üsssem — a mely néha, mintha hátra nevetett volna — ne a sarogját.

Hát kedves barátom az én spiritista tudományom ennyi, sem több, sem kevesebb. Hogy ennyivel ő köztük meg nem élhetnék, azt bőlesen tudom, de hogy többel meg ti köztetek nem egzisztálhatnék, az meg bizonyos.

Én ugyan megelégszem ennyivel, azt hiszem

ők is, mert ez még is csak több a semminél, de hogy megelégszel-e te édes Inkognitó barátom s hogy ennyi spiritista tudományval lehet az „A b o n y”-t szerkeszteni, azt nem tudom; hanem azt tudom, hogy te még ennyit sem tudsz, mert ha ennyit is tudnál, ezt a kérdést nem szögezed a mellemnek a lét és nemlét szörnyű problémájaként véghetetlen lelki gyötrelmeimre.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestárú-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót főherczeg rendkívül meg van elégedve az asbesttalppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide.

Hiszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalonzcipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárcapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetéti cipők kitűnőeknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17.

26—50

tisztelő hiva
WEKERLE SANDOR.

Óvjuk lábainkat hidegtől, nedvességtől és meghűléstől!

Nincs többé lábfájás!

Sem tyúkszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Hégyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttalpbéléssel látja el.

Kettősvastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr., GYERMEKEKNEK FELE.

Az asbesttalpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22,500 pár szállított.

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

VISZONTELADÓKNAK MEGFELELŐ ÁRENGEDMÉNY.

Általános asbestárú-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-u. 18.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tételik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Magyar Királyi Szabadalmazott Osztály-sorsjáték (V. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főelárusítóknak elárusítás végett kiadattak. — A Magyar Királyi Pénzügyminiszterium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Sorsolási Terve.

Ötödik sorsjáték. 100.000 sorsjegy, 50.000 nyeremény.

Első osztály.		Második osztály		Harmadik oszt.		Negyedik osztály		Ötödik osztály.		Hatodik osztály.																																														
Betét 12 korona.		Betét 20 korona.		Betét 32 korona.		Betét 40 korona.		Betét 32 korona.		Betét 24 korona.																																														
Huzás 1899. nov. 16. és 17.		Huzás 1899. decz. 13. és 14		Huzás 1900. jan. 9, 10 és 11.		H. 1900. jan. 31. és febr. 1.		Huzás 1900. febr. 21. és 22.		Huzás: 1900. márczius 14-től ápr. 10-ig.																																														
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben																																														
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000	1 á	90000	1 á	100000	<p>Korona</p> <p>1.000,000</p> <p>(Egy Millió)</p> <table border="1"> <tr><td>1 jut. kor.</td><td>600000</td><td>600000</td></tr> <tr><td>1 nyer.</td><td>400000</td><td>400000</td></tr> <tr><td>1 á</td><td>200000</td><td>200000</td></tr> <tr><td>1 „</td><td>100000</td><td>100000</td></tr> <tr><td>1 „</td><td>60000</td><td>60000</td></tr> <tr><td>1 „</td><td>40000</td><td>40000</td></tr> <tr><td>2 „</td><td>30000</td><td>60000</td></tr> <tr><td>3 „</td><td>20000</td><td>60000</td></tr> <tr><td>20 „</td><td>10000</td><td>200000</td></tr> <tr><td>50 „</td><td>5000</td><td>250000</td></tr> <tr><td>400 „</td><td>2000</td><td>800000</td></tr> <tr><td>720 „</td><td>1000</td><td>720000</td></tr> <tr><td>1000 „</td><td>500</td><td>500000</td></tr> <tr><td>27800 „</td><td>200</td><td>5560000</td></tr> <tr><td>30.000 nyerem. és jut.</td><td></td><td>Kor. 9,550.000</td></tr> </table>		1 jut. kor.	600000	600000	1 nyer.	400000	400000	1 á	200000	200000	1 „	100000	100000	1 „	60000	60000	1 „	40000	40000	2 „	30000	60000	3 „	20000	60000	20 „	10000	200000	50 „	5000	250000	400 „	2000	800000	720 „	1000	720000	1000 „	500	500000	27800 „	200	5560000	30.000 nyerem. és jut.		Kor. 9,550.000
1 jut. kor.	600000	600000																																																						
1 nyer.	400000	400000																																																						
1 á	200000	200000																																																						
1 „	100000	100000																																																						
1 „	60000	60000																																																						
1 „	40000	40000																																																						
2 „	30000	60000																																																						
3 „	20000	60000																																																						
20 „	10000	200000																																																						
50 „	5000	250000																																																						
400 „	2000	800000																																																						
720 „	1000	720000																																																						
1000 „	500	500000																																																						
27800 „	200	5560000																																																						
30.000 nyerem. és jut.		Kor. 9,550.000																																																						
1 „	20000	1 „	25000	1 „	30000	1 „	30000	1 „	30000																																															
1 „	10000	1 „	10000	1 „	20000	1 „	20000	1 „	20000																																															
1 „	5000	1 „	5000	1 „	15000	1 „	15000	1 „	15000																																															
3 „	2000 6000	3 „	3000 9000	3 „	10000 30000	3 „	10000 30000	3 „	10000 30000																																															
5 „	1000 5000	5 „	2000 10000	5 „	5000 25000	5 „	5000 25000	5 „	5000 25000																																															
8 „	500 4000	8 „	1000 8000	8 „	2000 16000	8 „	2000 16000	8 „	2000 16000																																															
30 „	300 9000	20 „	500 10000	10 „	1000 10000	10 „	1000 10000	10 „	1000 10000																																															
50 „	100 5000	60 „	300 18000	70 „	500 35000	70 „	500 35000	70 „	500 35000																																															
2900 „	40 116000	3900 „	80 312000	4900 „	130 637000	3900 „	170 663000	3900 „	200 780000																																															
3000 ny.	Kor. 240000	4000 ny.	Kor. 477000	5000 ny.	Kor. 898000	4000 ny.	Kor. 934000	4000 ny.	Kor. 1061000																																															

Az I. osztály huzása 1899. évi november 16. és 17-én lesz. — A huzások a Magyar királyi állami ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a Vigadó termeiben. — Sorsjegyek a Magyar Királyi Szabadalmazott Osztálysorsjáték valamennyi elárusítóinál kaphatók.

Budapest, 1899. évi október hó 15-én.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága

Lónyay.

Hazay.